

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 7 априлий 1883 год.

БРОЙ 38.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ДО НАШЪТЪ МИНИСТРЪ-ПРЕДСЪДАТЕЛЪ.

Драгий Ми Министре!

Като рѣшихъ да се отдалечж за нѣколко врѣме отъ границитѣ на Княжеството, прѣзъ врѣмето на отсъствието Ми, азъ намѣрихъ за благословно да оставя за намѣстничество — Министерский Сѣвѣтъ, подъ предсѣдателството на МинистрЪ-Президента, което ще има да управлява страната съгласно законитѣ дѣйствующи сега въ Княжеството.

Всичкитѣ нововедения както и взетитѣ отъ намѣстничеството мѣрки, а тѣй сѣщо назначенията и отчисленията, които се окажатъ за нужни презъ отсъствието Ми, ще да трѣбва да се представятъ на Мое одобрение и утвърждение слѣдъ възвръщанието Ми.

Прѣзъ всичкото врѣме на намѣстничеството назначавамъ приврѣменно за управляющій Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Търновский Окржженъ Управитель, г-нъ Н. Марковъ.

София, 4 априлий 1883 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Телеграмми.

Ломъ, 4 априлий 1883 год.

София, Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество пристигна благополучно въ Ломъ часътъ въ $5\frac{1}{2}$; тѣзи минута (6 ч. 35 минути) трѣгва.
Управитель Ивановъ.

Руссе, 6 априлий 1883 год.

София, Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество пристигна благополучно вчера десетъ часътъ утреньта и въ сѣщото врѣме заминж за Варна.
За управителя: Маноловъ.

Шуменъ, 5 априлий 1883 год.

София, Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Днесъ въ 1 часа, Негово Височество благоволи да пристигне благополучно на станцията Шейтанджикъ, и въ 2 часътъ трѣгна на Варна.

Управитель; Икономовъ.

Варна, 5 априлий 1883 год.

София, Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Н. Височество пристигна благополучно на $4\frac{1}{2}$ часътъ; качи се на параходътъ „Издеинъ“ и ще трѣгне тая вечеръ на осемъ часътъ. Морето тихо.

Управитель: Джебаровъ.

Пера, 7 априлий 1883 год.

София, Генералу-Майору Соболеву.

Вчера часътъ по два слѣдъ пладнѣ Негово Височество биде приетъ тържественно отъ Негово Императорско Величество Султанътъ. Господарътъ получи орденътъ Османе съ брилянти.

Негово Височество посѣти на Високата Порта Н. С. Великий Везиръ и Министритѣ, които на сѣщия денъ върнахъ посѣщението въ дворецътъ „Гюксоу“.

Тъпчилещовъ.

По Министерский Сѣвѣтъ.

УКАЗЪ

№. 266.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ МинистрЪ-Предсѣдатель, МинистрЪ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 1 априлий 1883 год. подъ №. 930,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Въ отсъствието внѣ отъ Княжеството на Нашътъ Управляющій Министерството на Обшитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, Княза Хилкова, приврѣменното управление на това Министерство да се повѣри на Главния Секретаръ Д. В. Хранова.

Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ МинистрЪ-Предсѣдатель и МинистрЪ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 3 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

МинистрЪ-Предсѣдатель и МинистрЪ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

П Р И К А З Ъ

№. 30.

До пристигванието на г-на Н. Маркова, който е назначенъ за Управляющій Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, управлението на това Министерство възлагамъ врѣменно на Главния Секретаръ г-на Петкова.

София, 6 априлий 1883 год.

Подписалъ: Предсѣдатель на Министерский Сѣвѣтъ,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

No. 264.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 3 априлий 1883 год. подъ No. 779, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ „законътъ за Учебний Съвѣтъ при Министерството на Народното Просвѣщение.“

II. Тойзи законъ да се обнародва и приложи въ дѣйствиe веднага.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 3 априлий 1883 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение:

Д. Д. Агура.

Законъ

за

УЧЕБНИЙ СЪВѢТЪ

при Министерството на Народното Просвѣщение.

Чл. 1. При Министерството на Народното Просвѣщение се учрѣждава Учебенъ Съвѣтъ, който има да помага на Министра, като му дава своето мнѣние по всичкитѣ важни въпроси върху учебното дѣло, а особено върху първоначалното и по горно образование, върху училищната вънкашна и вътрѣшна урѣдба, върху учебниците и други възпитателни сръдства, както и въобще върху направлението на народното образование.

Чл. 2. Съвѣтътъ състои отъ дванадесетъ лица, а именно отъ единъ председателъ и 11 члена, живущи въ Столицата. Тѣ трѣбва да иматъ висше образование и опитностъ въ учебното дѣло, или поне да сж се отличили въ поприцето на народното образование и въ българската книжнина.

Чл. 3. Председателътъ и членоветѣ на Съвѣта по представление отъ Министерството на Народното Просвѣщение се назначаватъ съ Княжески указъ за двѣ години. Тѣ могатъ да бѣдѣтъ и такива лица, които занимаватъ държавна служба по което и да било вѣдомство.

Чл. 4. Единъ отъ членоветѣ води и дѣловодителската длъжностъ при Съвѣта; неговъ помощникъ е единъ отъ подначалниците при Министерството на Народното Просвѣщение по назначение на Министра.

Чл. 5. Съвѣтътъ засѣдава редовно по три пѣти въ мѣсѣца, а когато се окаже нужда, и повече пѣти. Днитѣ на засѣданията опредѣлява председателътъ на Съвѣта.

Чл. 6. Годишната плата на председателя и на членоветѣ, както и другитѣ разности на Съвѣтътъ се посрѣщатъ отъ суммитѣ, предвидени въ бюджета за Учебния Съвѣтъ.

Чл. 7. Министрътъ по предложение на Съвѣта може да призовава въ засѣданията нѣкои отъ училищнитѣ директори, инспектори и учители за обяснения и свѣдѣния по учебното дѣло.

Поканенитѣ отъ вѣнъ Столицата лица получаватъ пѣтни и дневни пари по закона за чиновницитѣ.

Чл. 8. По инициатива отъ Министерството на Народното Просвѣщение Съвѣтътъ върши слѣдующето:

1) обсъжда или изработва предварително законопроекти по дѣлото на Народното Просвѣщение;

2) обсъжда или съставлява учебнитѣ програми за училищата, както и правилници по разнитѣ клонове по вѣдомството на Министерството на Народното Просвѣщение;

3) произнася се върху учебниците и ръководствата, които има да се увождатъ въ училищата;

4) опредѣля списъцитѣ на необходимитѣ книги за библиотекитѣ и други учебни сръдства (пособия) за училищата;

5) произнася се върху учебници и ръководства за училищата и въобще върху литературни и художествени произведения, които би заслужвали държавната помощ и дава Министру мнѣние за размѣрътъ на помощта, ако би се искала, както и за размѣрътъ на възнаграждението за писменнитѣ изложения върху тия предмѣти.

Забѣлка. Изложенията (рефератитѣ) върху означенитѣ въ тая точка предмѣти представляватъ въ Съвѣтътъ лица, които е той приканилъ било измежду членоветѣ си било вѣнъ отъ него.

6) произнася се върху списъцитѣ на книгитѣ, които сж нуждни да се набавятъ за допълнение на Народната Библиотека;

7) произнася се върху способността на всички ония лица, които искатъ да се посвѣтятъ на учителско звание, особено въ общинскитѣ класни училища и въ частнитѣ училища въ Княжеството, когато Министерството намѣри за нужно да поиска мнѣнието на Съвѣта по този въпросъ;

8) произнася се върху избора на кандидатитѣ, които биха могли да получатъ стипендия за въ чужбина;

9) дава предварително мнѣние за отваряне нови държавни учебни завѣдения и за преобразование на съществующитѣ и напосокъ,

10) дава въобще мнѣние върху всичкитѣ въпроси, които Министерството на Народното Просвѣщение намѣри за нужно да му предложи.

Чл. 9. Слѣдъ съставянъето си, Съвѣтътъ ще изработи вътрѣшния си правилникъ и ще го поднесе Министру на Народното Просвѣщение за одобрение.

Чл. 10. Всѣка година, ако министрътъ на Народното Просвѣщение заедно съ Учебния Съвѣтъ намѣри за удобно и възможно, ще се свиква учебенъ съборъ и то презъ лѣтния распусъ въ дни и мѣсто предварително опредѣлено отъ Министра. Въ този съборъ ще зематъ участие, по усмотрението на Министра окръжнитѣ училищни инспектори, директоритѣ на училищата и нѣкои отъ поопитнитѣ и по вѣщи въ учебното дѣло учители отъ сръднитѣ и първоначални училища, още и двама други отъ състава на Съвѣта по назначение, отъ които единъ е председателъ на събора, когато той става вѣнъ отъ Столицата; ако ли съборътъ става въ Столицата, тогава въ него участвува всички Учебний Съвѣтъ и председателъ на събора е Министрътъ на Народното Просвѣщение или председателътъ на Учебний Съвѣтъ.

Чл. 11. Всичкитѣ лица, които сж призовани и участвуватъ въ засѣданията на събора, ако не пребиваватъ въ мѣстото, дѣто става съборътъ, получаватъ пѣтни споредъ закона за чиновницитѣ и наднични пари за всѣки денъ до дѣто траятъ засѣданията на събора по 6 лева.

Чл. 10. Въ засѣданията на събора ще се разискватъ въпроси по просвѣщението, опредѣлени отъ Министра и обнародвани заедно съ распорѣжданъето за свикванъето на събора. Това распорѣждане се обнародва единъ мѣсець преди свършванъето на учебната година.

Чл. 13. За редътъ и дѣйствиата си съборътъ ще се ръководи по единъ особенъ правилникъ, нарочно изработенъ отъ Съвѣта и одобренъ отъ Министра на Народното Просвѣщение.

Чл. 14. Настоящий законъ стѣпва въ сила отъ деня на утвърдението му.

УКАЗЪ

№ 270.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ IСъ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Нашътъ Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 3 априлий 1883 год. подъ №. 797 и съгласно съ § 3 на закона за Учебний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. За членове на Учебний Съвѣтъ се назначаватъ за двѣ години г-да Д-ръ Юрданъ Брадель, Спасъ Вацовъ, Петръ Генчевъ, Иванъ Гюзелевъ, Георгий Я. Кирковъ, Иосифъ Я. Ковачевъ, Икономъ Попъ Тодоръ Митовъ, Н. Михайловский, Вас. Поповичъ и В. Д. Стояновъ.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 3 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Просвѣщението:
Д. Д. Агура.**Докладъ до Негово Височество.**

№ 797.

Господарю!

Споредъ § 3 отъ закона за Учебний Съвѣтъ при Министерството на Народното Просвѣщение, които Ваше Височество благоволихте да утвърдите съ Височайшии указъ отъ 3 априлий 1883 год. честь имамъ най-покорно да предложъ на Ваше Височество, да благоволите и назначите за членове на рѣчений учебенъ съвѣтъ за двѣ години слѣдующитѣ господа, които се отличаватъ съ опитността си въ дѣлото на българското народно просвѣщение и съ дѣятелността си на попрището на българската книжнина: Д-ръ Юрданъ Брадель, Спасъ Вацовъ, (като дѣловодител на Съвѣта), Петръ Генчевъ, Иванъ Гюзелевъ, Георгий Я. Кирковъ, Иосифъ Я. Ковачевъ, Икономъ Попъ Тодоръ Митовъ, Н. Михайловский, Вас. Поповичъ и В. Д. Стояновъ.

Ако Ваше Височество одобрите това мое предложение, всепокорно Ви умолявамъ да благоволите и подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 3 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството на Нар. Просвѣщение:
Д. Д. Агура.**По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.****УКАЗЪ**

№ 182.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ IСъ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11 мартъ 1883 год. подъ №. 1416.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да опредѣлимъ съставатъ на общинитѣ въ Княжеството споредъ прилагаемий при това списъкъ и да за-

повѣдаме да се обнародва списъкътъ въ „Държавний Вѣстникъ“. *)

Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ исполнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 12 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.**УКАЗЪ**

269.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ IСъ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 30 мартъ т. г. подъ №. 481 и съгласно мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да се утвърди изработений отъ Медицинский Съвѣтъ и приетий отъ Държавний Съвѣтъ, въ засѣданието му отъ 18 марта „проектъ правилникъ за мъртвопробврителитѣ“, и да се положи въ дѣйствието.

Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.**ПРОЕКТЪ-ПРАВИЛНИКЪ**

ЗА

МЪРТВОПРОБВРИТЕЛЪТЕТЪ.**ГЛАВА I.****Общи распорѣждания**

1. Тѣло на умрѣлъ чловѣкъ не може да се погребе: лѣтъ (отъ 1 априлий до 31 октомврий) по-рано отъ 24 часа, а зимѣ (отъ 1 ноемврий до 31 мартъ) по-рано отъ 30 часа послѣ умирањето.

Забѣлѣжка: Исключение отъ това правило става: а) кога нѣкой е умрѣлъ отъ заразителна (инфекциозна) болѣсть, доказана съ докторско свидѣтелство, и когато мъртвото тѣло захване да се разлага.

2. Умрѣлъ чловѣкъ не може да се погребе преди преглѣдванието му отъ мъртвопробврителъ.

3. Прѣди преглѣдванието умрѣлиятъ отъ мъртвопробврителя забранено е: а) да се вдига умрѣлий отъ мѣстото, гдѣто е починалъ; б) да се промѣня положението, което той е ималъ въ минутата на умирањето, освѣнъ положението на рѣцѣтъ, устата и очитѣ, и в) да се запущватъ носѣтъ, ушитѣ и устата му.

4. разрѣзване (аутопсия) на мъртво тѣло не бива да става по-рано отъ 24 часа послѣ умирањето, освѣнъ, ако смъртта е станала отъ заразителна болѣсть, ако нейнитѣ причини сж положително извѣстни, или ако мъртвото тѣло захване да се разлага.

*) Забѣлѣжка. Списъкътъ на общинитѣ, за който е дума въ тоя указъ, ще се обнародва когато се поправи споредъ измѣненята направени по рѣшението на Държавний Съвѣтъ за околитѣ и се опредѣлятъ по точно границитѣ на общинитѣ.

*

ГЛАВА II.

Правата и длъжноститѣ на мъртвопрѣвѣрителитѣ.

5. Въ всѣка община има по едно лице, на което е възложено преглѣжданieto умрѣлитѣ преди погребението имъ. Това лице се нарича мъртвопрѣвѣрителъ.

6. Въ слѣдующитѣ градове: София, Кюстендилъ, Видинъ, Плѣвенъ, Ловечъ, Севлиево, Търново, Габрово, Свищовъ, Ломъ-Паланка, Руссе, Разградъ, Силистра, Шуменъ, Ески-Джумая, Варна, Добричъ, Самоковъ, Дубница, Вратца, Орѣхово, Елена, Радомиръ, Берковица, Горня-Орѣховица, и Трънъ длъжността на мъртвопрѣвѣрителъ се възлага върху общинскитѣ или волнопрактикующитѣ на мѣстото лѣкари, а гдѣто нѣма такива, върху окръжнитѣ лѣкари или мѣстнитѣ аптекари и фелдшери. Въ другитѣ мѣста тя се възлага върху наети фелдшери и други вѣщи людие или върху кметовѣтѣ и тѣхнитѣ помощници.

7. Докторитѣ, фелдшеритѣ и аптекаритѣ, които изпълняватъ длъжността на прѣвѣрители въ поименованитѣ въ горния членъ градове, получаватъ едно възнаграждение не по-големо отъ 1,200 лева на година, а фелдшеритѣ и другитѣ вѣщи людие, върху които е възложена длъжността на мъртвопрѣвѣрителитѣ въ другитѣ мѣста, получаватъ годишно възнаграждение не по-големо отъ 600 лева. Това възнаграждение се дава отъ общинското управление, което и опредѣля размѣра му.

Мъртвопрѣвѣрителитѣ иматъ канцелярията си при общинскитѣ управления.

8. Въ болницитѣ, пансионитѣ, затворитѣ, военнитѣ учреждения и въобще всички обществени заведения длъжността на мъртвопрѣвѣрителъ изпълнява началникътъ на заведението, но свидѣтелството за болѣстѣта, отъ която е станала смъртъта, трѣбва да бѣде подписано отъ нѣкой лѣкаръ, ако началникътъ на заведението не е такъвъ.

Това свидѣтелство се проважда отъ началникътъ на заведението до мъртвопрѣвѣрителъ на общината.

9. Като умре нѣкой, неговитѣ сродници или съжителци сж длъжни да явятъ за това на мъртвопрѣвѣрителъ, който незабавно заблѣзва въ назначената за това книги часа, когато му е съобщено извѣстието за смъртъта, и часътъ, когато тя е станъла.

10. Щомъ получи извѣстието за нѣкоя смъртъ, мъртвопрѣвѣрителъ е длъженъ да отиде на мѣстото, гдѣто е умрѣлия, за да го преглѣда и, ако намѣри несжмнѣнни признаци на смъртъта, издава потрѣбното разрѣшително свидѣтелство за погребение съ означение часа, въ който погребението може да стане най-рано. Ако при първото преглѣждане не се покажжтъ несжмнѣннитѣ признаци на смъртъта, мъртвопрѣвѣрителъ е длъженъ най-малко слѣдъ 10 часа да преглѣда втори пжтъ умрѣлия. Това се повтаря до когато той се увѣри за дѣйствителната смъртъ или до когато нѣкой лѣкаръ я потвърди.

11. Когато жена умрѣ въ послѣднитѣ четири мѣсеци на бременността си, мъртвопрѣвѣрителъ е длъженъ да призове лѣкаръ, ако самъ той не е лѣкаръ, и ако има такъвъ на мѣстото, за да избави дѣтето ѳ, ако би да е живо оцѣ.

12. Мъртвопрѣвѣрителъ едновременно съ издаванетоъ разрѣшение за погребението записва въ регистра за умираието всичкитѣ данни.

13. Ни едно духовно лице не може да погребѣ умрѣлъ чловѣкъ, преди да му се представи разрѣшението за погребение, за което се говори въ 11 чл.

14. Мъртвопрѣвѣрителъ праща вѣдомостъ за умрѣлитѣ за всѣки мѣсець до окръжния лѣкаръ, който ги прѣпровожда въ Медицинското управление.

15. Мъртвопрѣвѣрителъ е длъженъ да прави всѣко шестмѣсечие вѣдомостъ отъ книгата си за Статистическото Бюро, споредъ формата и наставленията, които ще му даде това Бюро.

16. Книгитѣ за записване умрѣлитѣ, които се водѣхъ до сега въ общинитѣ отъ духовнитѣ лица, ще се предажжтъ на мъртвопрѣвѣрителитѣ.

17. Въ случаи на насилственна смъртъ, мъртвопрѣвѣрителъ незабавно съобщава на сждебната власть.

Разрѣшение за погребение въ тоя случай той може да издаде само съ съгласието на тая власть.

18. Всѣки лѣкаръ е длъженъ да издава свидѣтелство за послѣдната болѣстъ на умрѣлия, когото той е глѣдалъ. По неговото осмтрѣние това свидѣтелство се дава на сродницитѣ или съжителитѣ на умрѣлия отворено или запечатано. Свидѣтелството трѣбва да бѣде написано на особенна за тая цѣль бланка, и болѣстѣта се означава само съ имената на болѣститѣ, които сж означени въ списъка който е приложенъ при настоящий правилникъ.

19. Мъртвопрѣвѣрителъ не може да отсжтствува отъ мѣстожителството си безъ позволения на общинската власть по-вече отъ 24 часа.

20. Въ случай на болѣстъ или отсжтствие на мъртвопрѣвѣрителъ, неговата длъжностъ изпълнява приврѣменно друго лице по назначение отъ общинското управление.

21. Всѣко общинско управление може да постанови, щото за свидѣтелствата за погребение да се плаща за полза на общината едно право, което обаче не може да прѣвишава единъ левъ за възрастенъ и половина левъ за дѣца по-малки отъ 10 години. За бѣднитѣ не се плаща нищо.

ГЛАВА III.

За наказанието.

22. Священникъ или друго частно лице, което погребѣ умрѣлъ чловѣкъ преди опредѣления въ чл. 1 срокъ, наказва се съ затворъ отъ 20 дни до 2 мѣсеци или съ глоба отъ 50 до 150 лева.

23. Който погребѣ умрѣлъ чловѣкъ безъ разрѣшение за погребение отъ мъртвопрѣвѣрителъ (чл. 2), наказва се съ затворъ отъ 10 дни до единъ мѣсець или съ глоба отъ 20 до 100 лева.

24. Който направи разрѣзване на умрѣлъ чловѣкъ (аутопсия) преди опредѣления срокъ (чл. 4), наказва се съ затворъ отъ 1 до два мѣсеца или съ глоба отъ 100 до 300 лева.

25. Примѣстванието на умрѣлия отъ лѣгло или мѣстото, гдѣто е умрѣлъ, промѣнението на мѣстото му, запушванието на носа, ушитѣ и устата му преди преглѣдванието му отъ мъртвопрѣвѣрителъ (чл. 3), се наказва съ глоба отъ 2 до 50 лева.

26. Мъртвопрѣвѣрителъ, който не се съобрази съ предписаното въ чл. 11 на настоящий правилникъ, наказва се съ затворъ отъ единъ до три мѣсеца и съ глоба отъ 100 до 300 лева.

27. Мъртвопрѣвѣрителъ, който се откаже да отиде въ домътъ на умрѣлия, за да го преглѣда (чл. 10) отчислява се и се наказва съ глоба отъ 50 до 200 лева.

28. Мъртвопрѣвѣрителъ, който отсжтствува отъ мѣстожителството си безъ позволение на общинската власть (чл. 19), наказва се съ глоба отъ 20 до 100 лева и се отчислява.

НАСТАВЛЕНИЯ

за

МЪРТВОПРѣВѣРИТЕЛИТѣ.

1. Когато прѣвѣрителъ отиде при умрѣлия, трѣбва да се постарѣе да узнае смъртъта дѣйствителна ли е или сжмнѣтелна.

2. Смъртъта е дѣйствителна, когато върху тѣлото на умрѣлия се покажжтъ слѣдующитѣ характеристически признаци:

- а) тѣлото е студено;
- б) дихание нѣма никакво;
- в) сърцето не тупти никакъ;
- г) зѣницата (глѣдецьтъ) на очитѣ расширена;
- д) кожата въобще, и особено кожата на клепачитѣ не осѣщатъ бодение съ игла и опарване;
- е) вцѣпяванието на ржцѣтъ, краката и въобще на ставитѣ;
- ж) сини и черни пятна (дамги) по кожата на гърба, задника и другитѣ части, по които лѣжи;

Послѣднитѣ два признаци сѣ най вѣрни и най по-ложителни.

3. Смъртта е сжмнителна, когато върху тѣлото не могатъ да се забѣлѣжатъ изброенитѣ характеристически признаци на смъртта. Въ такъвъ случай мъртвопрѣрителтъ е длъженъ да призове на помощ най-ближния до общината лѣкаръ и до пристигването на лѣкаря, незабавно да употреби слѣдующитѣ срѣдства за съживяване безчувствения:

а) да тури тѣлото на безчувствения на чистъ въздухъ и да го положи на гърба (възникъ);

б) да раскопчи и раствори дрѣхитѣ му или да ги съблече съвсѣмъ;

в) да напрѣска лицето му съ студена вода или съ оцетъ;

г) да растрие силно тѣлото му, и особено рѣцѣтъ и нозѣтъ съ четка или съ вълненъ пѣрцалъ, сухъ или намокренъ въ оцетъ;

д) да тури подъ носа му оцетъ или жидкъ аммониакъ (нишадъръ роху);

е) да възбуди дихание чрезъ натискание коремтъ и грѣдитѣ, подобно на духание съ духало, и да духне въ устата на безчувствения въздухъ съ уста или цѣвъ (масуръ), и

ж) най-послѣ да пустне кръвъ отъ рѣката на безчувствения.

СПИСЪКЪ

за

ПРИЧИНИТѢ НА СМЪРТТА.

I. Класъ: Мъртвородели (Mortuus natus).

1. Прѣждеврѣменно (ante terminum).

2. На врѣме (Maturus).

а) прѣди ражданъето (mortuus ante partum);

б) послѣ ражданъето („ intra „).

II. Класъ: Умрѣли въ първата седмица послѣ ражданъето (Mortuus intra primam hebdomadem).

1. Отъ слабостъ (ex debilitate).

а) прѣждеврѣменно раждане (natus ante terminum).

2. Отъ кръвотечение изъ пѣпа (ex haemorrhag. umbilic).

3. Отъ болѣсть на пѣповината (Phlebitis umbilicalis).

4. Отъ спаданье бѣлий дробъ (Aelect pulm).

5. Отъ вродени пороци (ex deformitate congenita).

а) водна болѣсть на мозъка (hydrocephalus);

б) болѣсть на грѣбнака (spina bifida).

III. Класъ: Умиранье отъ старчески маразмъ (marasmus senilis) за хора на по-много отъ 60 години.

IV. Класъ: Случайни или на сила умирания (Mors accidentalis et violenta).

1. Случайно умиранье (Mors accidentalis).

а) строшенье кости (Fractura);

б) порѣзано, просѣчено (Vulnus incisum);

в) рана отъ крушумъ (Vulnus sclopetarium);

г) смазано, откъснжто (Contusio, Distorsio);

д) отровено (Veneficium);

е) изгорено (Ambustio);

ж) грѣмнжтъ отъ грѣмотевица, m. ex fulmine);

з) смъртъ отчадъ (Intoxicatio ex vaporibus carbonum candentium);

и) задавенъ съ външни тѣла (suffocatio ex corporibus extraneis);

к) отъ гладъ (m. ex fame);

л) отъ озебване, замръзване (congelatio).

2. На сила умьране (Mors violenta).

а) самоубийство (suicidium) съ какво оржж. какъ?

б) убийство, смъртоносна рана (Homicid. vel);

в) убѣсване, застрѣляване (lesiones lethales) по прѣсжда (suplicium legale).

3. Смъртно свършване на хирургически операции (Mors ex sequelis operat. chirurg.);

а) гнойно заражение (Pyæmia);

б) кръвотечение (Haemorrhagia).

V. Класъ: Смъртъ отъ болѣсть (Mors ex morbo).

A. Заразни болѣсти (Mors ex infectione).

1. Миазматическо прилѣпчиви (Morbi miasmatici contagiosi):

а) шарка (Variola);

б) скарлатина (Scarlatina);

в) гнила жеба (Diptteritis);

г) брусница (Morbillis);

д) потница (Miliaria);

е) холера (Cholera asiatica);

ж) холерина (Cholera nostra);

з) огница (Typhus { abdominalis exanthematicus});

и) възвратна трѣска (febris recurrens);

к) кървавъ дрисакъ (Dysenteria);

л) трѣска (febr. intermittens);

м) зла пѣпка (pustula maligna);

н) отъ конска лига (Malleus humidus et farcinosus);

о) умьртвяване (gangrena);

п) триперъ (gonorrhœa);

р) сифилисъ (Syphilis).

2. Паразитни болѣсти (Morbi parasitici):

а) трихини (Trihiniasis);

б) солитеръ (Tenia solium)

в) мехурчеста глиста (echinocosus).

3. Постепенно отравяване (Intoxicaciones):

а) пиянство (Alcoholismus a) Delirium tremens);

б) минерални отрови (Venena mineralia);

α) отъ олово (plumbismus);

β) отъ мишеморка (Arsenismus);

γ) отъ фосфоръ (Phosphorismus);

в) раститетни отрови

α) отъ главня (Ergotismus);

β) умайване, упояване (Narcotismus);

г) отрови отъ животни (Venena animalia);

α) побѣсняване (Lyssa humana);

β) трупни ядъ (Necusia).

B. Конституционелни болѣсти (Morbi constitucionales).

1. Живиница (Scrophulosis).

2. Умѣкване на коститѣ (Rachitis).

3. Туберкули (Tuberc. miliaris acuta).

4. Охтика (Phtisis pulmonalis).

5. Вѣтеръ (Rheumatismus acuta).

6. Хрон. разпаления на ставитѣ (Arthritis chronica deformans).

7. Гуша и кретинизмъ (Struma et cretinismus).

8. Прѣтълестяване (Polypionia).

9. Скорбутъ (Scorbutus).

10. Кръвоточивостъ (Haemorrhophilia).

11. Бѣлокръвие (Leukaemia).

12. Спиране на мѣсечното т. (Suppressio mensium).

13. Вътрѣшно кръвотечение

14. Ракъ (Carcinoma).

а) на стомаха (C. Ventriculi);

б) на цицата (C. mammae);

в) на матрицата (C. uteri).

B. Душевни болѣсти (Morbi psychici).

1. Умопомѣшателство (M. psychici simpl.).

2. Помѣшателство съ парализия, епилепсия

3. Помѣшателство старческо и органическо

4. Идиотство (idiotismus).

Г. Мѣстни болѣсти (M. organorum singulor.).

1. Бол. на нервната система (M. systemati nervosi).

а) распаление на мозъка (meningitis);

б) расп. на ол. грѣбначенъ мозъкъ (m. cerebrospinalis);

в) дѣмла (Apoplexia celebri);

г) сухотка (Ataxia T. dorsualis);

д) атрофия на мускулитѣ (Atrof. musc. progr.);

е) черна болѣсть (Epilepsia);

ж) триперка (trismus);

з) сахарна болѣсть (Diabetes mellitus).

2. Бол. на дихателнитѣ органи (Mor. org. resp.):

- а) крупъ (croup);
 б) остро распаление на бѣлия дробъ (Pneum. ac. vera);
 в) бронхитъ (Bronchitis ac. et. chronica);
 г) хроническо распаление на бѣлия дробъ (pneum. chronica non phthisica);
 д) разширяване на бѣлия дробъ (Emphysema pulm);
 е) плевритъ (Pleuritis ac. et chronica).
3. Бол. на кръвоноснитѣ съдове (M. org. circul.):
 а) распаление мѣшлнката на сърдцето (Pericarditis ac.);
 б) распаление на сърдцето (Myo et Endocard.);
 в) порокъ въ сърдцето (Vitium org. cordis);
 г) разширяване кръвнитѣ съдове (Aneurisma);
 д) затуляване (Phlebitis);
 е) старческа гангрена (gangrana senilis);
 ж) затъляване на сърдцето (adipositas cord.).
4. Бол. на смилателнитѣ органи (Morb. digestion.):
 а) заушница (Parotitis);
 б) жаба (Angina tonsilaris);
 в) рана на стомаха (Ulcus ventr. rot. perforans);
 г) кила стиснѣта (Hernia incarcerata);
 д) запушване чревний каналъ (Vulvulus intussusceptio);
 е) Дрисъкъ (Diarrhaea);
 ж) распаление на черния дробъ (Abscessus hep.);
 з) (Cecrosus haerpalis);
 и) злъчни камень (cholelithiasis);
 к) распаление на чревната ципа (Peritonitis);
 л) фистула на задния проходъ.
5. Бол. на пикочевитѣ органи (M. org. uropoetic.):
 а) (Nephritis acuta et chronica);
 б) камъни (Urolithiasis);
 в) уголъмение прѣдстателната слѣза (Hypertrophia prostatae);
 г) катаръ въ мехура (Catarrhus vesicae urinar.);
 д) пикочева фистула (Fistula urinaria);
6. Бол. на роднитѣ органи (M. org. sexualium);
 а) шанглотъ (Orchitis);
 б) oophoritis;
 в) болѣсти на матрицата (Uterus);
 г) болѣсти на ципата (Mamms).
7. Бол. на външния покровъ (M. integument exter);
 а) phlegmone;
 б) erysipelas;
 в) furunculosis;
 г) elephantiasis;
 д) краста (Scabies);
 е) лишей (Lichen escama);
8. Б. на лимфатическата система (M. systemat lym.):
 а) lymphangoitis;
 б) lymphadenitis.
9. Бол. на коститѣ и ставитѣ (M. ostium et articl.);
 а) распаление надкостницата (Periostitis);
 б) panaritium profundum;
 в) распаление костъта (Ostitis);
 г) помъртвѣла костъ (Necrosis ostium);
 д) arthocace;
 е) kyphosis Potiis;
 ж) synovitis.
10. Бол. на мускулитѣ (M. musculorum);
 а) psaitis;
 б) atrophia muse. lipomatosa;

VI. Класъ: Болѣсти на женитѣ отъ ражданъето и подиръ ражданъето (M. mulierum ex graviditate partu et puerperio).

1. Отвънъ матрично захващане (grav. extra ut.).
2. Pola hydatifosa.
3. Помѣтване (Abortus.)
4. Placenta praevia.
5. Скъсване пѣповината (Ruptura funiculi umbilicalis).
6. Mors ex partu praeternaturali.
 а) Forceps adhibita;

- б) Versione;
 - в) Cephalotripsia;
 - г) Sectione caesarea.
 7. Hemorr. post. partum.
 8. Eclampsia parturientium.
 9. Febris puerperalis.
 10. Parametritis
 11. Oophoritis
- } Post partum.

VII. Класъ: Смъртъ отъ непозната причина (M. ex causa ignota).

Въ 35 брой на Държавенъ Вѣстникъ на страница 284 редъ 65 е напечатано „Софийскій окръженъ воинскій началникъ“ което трѣбва да се чете: Софийскій окръженъ Драгунскій началникъ капитанъ Тигерстедтъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Юридическата коммисия.

ПРОТОКОЛЪ

№ 3.

София, 25 марта 1883 година, (10 часътъ предъ пладнѣ.)

Юридическата коммисия, учредена съ указъ подъ No. 192 днесъ имаше засѣдание, въ което присѣдствуваша: предсѣдателятъ на коммисията П. Х. Стаматовъ, членовѣтъ: Христо Д. Павловъ, и Ст. Зографски, и поканенитѣ отъ предсѣдателя Н. Юстицки, прокуроръ при Софийскій апелативенъ съдъ А. М. Димитренко, подпредсѣдателятъ при същия съдъ, В. Христовъ чл. при тойзи съдъ, И. Титоровъ предсѣдателятъ при Софийския окръженъ съдъ, Н. Сукнаровъ, адвокатъ и Н. Беневъ секретаръ въ Върховний Кассационенъ Съдъ.

Преди да се пристѣпи къмъ дневния рѣдъ предсѣдателятъ възбуди въпросъ: трѣбва ли при редактирането на всякоя статия отъ съдоустройството да се показватъ источницитѣ, а тъй също и мотивитѣ и съображенията отъ които се е ръководила коммисията при нейното редактиране? Коммисията, като имаше предъ видъ а) че за да се пишатъ къмъ всякоя статия особни коментарии изисква се дълго врѣме, а правителството има нужда да свърши коммисията възложенія ней трудъ по-възможность по-скоро, и б) че за правилното приспособление и тълкувание на изработенитѣ отъ коммисията закони достатъчно е да се покажатъ само источницитѣ, които иматъ и свой коментарии—**постанови:** а) при редактирането на законитѣ да се напишатъ особни коментарии и в) въ краятъ на всякой законъ да се приложи по една таблица за всичкитѣ источници, които съ послужили за основание на редактиране законъ.

Слѣдъ това предсѣдателятъ П. Х. Стаматовъ пристѣпи да чете съставения отъ него проектъ за съдоустройството, а именно: „Введение.“

1-й членъ се прие безъ измѣнение споредъ редакцията на проектътъ (1 ст. отъ учреждението на съдебнитѣ установления, споредъ Рускитѣ съдебни уставы отъ 20 ноемврий 1864 г. и 1 чл. отъ нашето съдоустройство отъ 25 май 1880 год.)

2 чл. се прие както е редактиранъ въ проектътъ (2 ст. учрежд. и 2 чл. съдоустройството.)

3 чл. се прие безъ измѣнение (3 ст. учрежд. и 3 чл. съдоустройството.)

4 чл. се прие безъ измѣнение (4 ст. учрежд. и 4 чл. съдоустройството.)

При редактирането на 5 чл. предсѣдателя възбуди въпросъ: когато едно дѣло е кассирано отъ Върховния Кассационенъ Съдъ нѣколко пѣти, то не ще ли бѣде полезно да се даде на тойзи съдъ право да разгѣда дѣлото по същество? Коммисията като имаше предъ видъ: 1) че досегашната практика доказва, че подобни дѣла съ постѣпили въ Върховний Кассационенъ Съдъ само едно или двѣ въ годината; 2) че при постѣпенното подобрене на нашитѣ съдилища трѣбва да се върва, че съдѣтъ, който ще разгѣдва повторно кассиранитѣ дѣла, ще поправи всичкитѣ показани въ кассационното рѣшение нарушения и не ще да даде поводъ за повторно, а още повече за трето кассиране на дѣлото; 3) че въ всичкитѣ Европейски държави кассационния съдъ не разгѣдва дѣлата по същество; 4) че ако се възложи на общето събрание на Върховний Кассационенъ Съдъ да разгѣдва по същество веднажъ или два пѣти кассиранитѣ дѣла, то често може се случи, че общето събрание въ своитѣ тълкувания може да дойде въ стѣлкновение съ отдѣлението на съда, което е кассирало дѣлото, нѣщо което никѣдъ не може да се допусне; 5) щомъ на Върховния Кассационенъ Съдъ е повѣрено тълкуванието на законитѣ и висшия надзоръ за правилното имъ примѣнение отъ всичкитѣ съдилища въ Княжеството, то необходимо е да бѣде той само безпристрастенъ истълкователъ на законитѣ, за да се достигне това и за да се всели къмъ него общо довѣрие отъ стѣрна на населението полезно и необходимо е щото неговата дѣятельность да се ограничава съ отмѣняване на окончателнитѣ съдебни рѣшения и

съ проваждането на дѣлата за ново разгледане по същество въ, апелативния съдъ, защото само по такъв начинъ Кассационния Съдъ не ще да има случай да се увлича отъ собственитѣ си възрѣния и убѣждения по обстоятелствата на дѣлото, и като тълкува законътъ не за свое ръководство, а за примѣненieto му отъ другитѣ съдебни мѣста, ще изпълнява тази си обязанность чисто въ интересътъ за опазването силата на законътъ. Ако ли се даде право на Кассационния Съдъ да разгледва дѣлата и по същество, то съдитѣ при всичката си добросъвестность, могатъ отъ обстоятелствата на дѣлото да добиятъ вътрѣшно убѣждение за въ полза на едната или на другата стѣрна и при разрѣшението на дѣлото неправилно да истълкуватъ и самия законъ; и 6) че ако се възложи на Върховния Кассационенъ Съдъ да разгледва дѣлата и по същество, то често ще бжде необходимо за маловажни дѣла да се привикватъ въ съдътъ отъ най-далечнитѣ стѣрни на Княжеството свидѣтели, или пакъ може да стане нужда и самия съдъ да проважда отъ своя стѣрна да правятъ оглѣдъ, отъ което ще станатъ голѣми разноски и самитѣ съдящи се стѣрни ще бждатъ недоволни. Комисията, съ исклучение на г-на В. Христова, единогласно призна, че *ще бжде не целѣсообразно и вредително за самитѣ съдящи се стѣрни, ако се даде право на Върховния Кассационенъ Съдъ да разгледва дѣлата по същество, и за това 5 чл. се прие безъ измѣнение споредъ редакцията на проектътъ* (5 ст. учрежд. и 5 чл. съдоустр.)

6 чл. се прие безъ измѣнение (6 ст. учрежд. и 6 чл. съдоустройството.)

7 чл. се прие безъ измѣнение (50 ст. отъ основнитѣ положенія, 8 ст. учрежд. и 8 чл. съдоустройството.)

8 чл. се прие безъ измѣнение (9 ст. учрежд. и 9 чл. съдоустройството.)

9 чл. се прие безъ измѣнение (10 ст. учрежд. и 10 чл. съдоустройството.)

10 чл. се прие безъ измѣнение споредъ проектътъ (11 ст. учрежд. 11 чл. отъ съдоустройството.)

Засѣданието се закри въ 12 часътъ и 30 мин. слѣдъ пладнѣ.

На първообразното подписахъ: председателъ П. Х. Стаматовъ членове: Хр. Д. Павловъ, С. Зографски, К. Осетровъ Н. Юстици, И. Титровъ, Н. Сукнаровъ и Н. Беневъ.

Вѣрно председателъ: П. Х. Стаматовъ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

Съдебни Закони.

Съдоустройство.

Введение.

Чл. 1. Съдебната власть принадлежи:

- 1) на мировитѣ съдии;
- 2) на събранията отъ мировитѣ съдии;
- 3) на окръжнитѣ съдилища;
- 4) на апелативнитѣ съдилища, и
- 5) на Върховния Кассационенъ Съдъ.

(1 ст. учрежд. съдеб. установ. — 1864 год. 20 ноем.; 1 чл. отъ съдоустройството отъ 25 май 1880 година).

Забѣлка. Съдебната власть на военитѣ, духовнитѣ и общинскитѣ съдилища се опредѣлява особно.

Чл. 2. Съдебната власть на показанитѣ въ 1-й членъ съдебни учреждения се простира върху всичкитѣ жители въ Княжеството и по всичкитѣ граждански и углавни дѣла.

(2 ст. учрежд.; 2 чл. съдоустр.)

Чл. 3. Мировитѣ съдия е еднолична власть, а събранията на мировитѣ съдии, окръжнитѣ и апелативнитѣ съдилища и Върховния Кассационенъ Съдъ сж колегиални учреждения.

(3 ст. учрежд.; 3 чл. съдоустр.)

Чл. 4. Вѣдомството на мировитѣ съдии, на събранията отъ мировитѣ съдии, на окръжнитѣ и апелативнитѣ съдилища, се ограничава върху опредѣлени части, околии и окръжия, а вѣдомството на Върховния Кассационенъ Съдъ се простира върху цѣлото Княжество.

(4 ст. учрежд.; 4 чл. съдоустр.)

Чл. 5. Мировитѣ съдии, събранията на мировитѣ съдии, окръжнитѣ и апелативнитѣ съдилища разгледватъ дѣлата по същество, а Върховниятъ Кассационенъ Съдъ не рѣшава дѣлата по същество, по общий редъ на съдоустройството, но наблюдава за опазване точната сила на законътъ и за еднаквото му изпълнение отъ всичкитѣ съдилища въ Княжеството.

(5 ст. учрежд.; 5 чл. съдоустр.)

Чл. 6. За извършване предварително дирение по дѣлата за злодѣяния и престѣпления, при окръжнитѣ съдилища се опредѣлятъ съдебни слѣдователи.

(6 ст. учрежд.; 6 чл. съдоустр.)

Чл. 7. За прокурорски надзоръ при съдилищата се опредѣлятъ прокурори и тѣхни помощници.

(8 ст. учрежд.; 8 чл. съдоустр.)

Чл. 8. Подвѣдомственитѣ предмѣти и редътъ, по който дѣйствуватъ съдилищата и лицата отъ прокурорския надзоръ се опредѣлятъ въ углавното и гражданското съдопроизводство, а така сжщо и въ това съдоустройство.

(9 ст. учрежд.; 9 чл. съдоустр.)

Чл. 9. Всичкитѣ длѣжности лица по съдебното вѣдомство се назначаватъ отъ правителството.

(10 ст. учрежд.; 10 чл. съдоустр.)

Чл. 10. При съдилищата се нахождатъ; 1) канцелярии; 2) съдебни пристави; 3) адвокати; 4) кандидати на длѣжности по съдебното вѣдомство, и 5) нотариуси.

(11 ст. учрежд.; 11 чл. съдоустр.)

РАЗДѢЛЪ ПЪРВИЙ

За мировитѣ съдии и събранията имъ.

ГЛАВА ПЪРВА.

За мировитѣ съдии.

Чл. 11. Всѣкий административенъ окръгъ се раздѣля на нѣколко съдебни околии, въ които се опредѣля по единъ мировий съдия.

(ст. 12—15 учрежд.; 12 чл. съдоустр.)

Чл. 12. При всѣкой мировий съдия има по единъ секретаръ, потрѣбното число писари и разсилни. Секретарьтъ се назначава отъ министра на Правосъдието, по представление отъ мировий съдия, а писаритѣ и разсилнитѣ се назначаватъ отъ мировия съдия.

(13 чл. съдоустр.)

Чл. 13. Въ случай отстраняване, отсъствие, болѣсть или смъртъ на нѣкой мировий съдия, неговата длѣжность врѣменно изпълнява единъ отъ най-ближнитѣ мирови съдии, по установенъ съ врѣме отъ събранията на мировитѣ съдии редъ.

(43 ст. учрежд.; 14 чл. съдоустр.)

ГЛАВА ВТОРА.

За събранията на мировитѣ съдии.

Чл. 14. За окончателно рѣшение, по апелативенъ редъ, на дѣла, които сж подеждни на мировитѣ съдии, а тѣй сжщо за разгледане, по касационенъ редъ, молбитѣ и протеститѣ срѣщу окончателни присъди и рѣшения на мировитѣ съдии — учреждава се въ всѣкий единъ административенъ окръгъ, въ главния му градъ, събрание на мировитѣ съдии, но ако въ окръгътъ има не повече отъ двѣ съдебни околии, то такъвъ окръгъ, по усмотрението на Министра на Правосъдието и Министра на Вътрѣшнитѣ Работи, утвърдено отъ Негово Височество Князьтъ, се присъединява къмъ най-ближния окръгъ.

(ст. 51 учрежд. суд. установ.)

Чл. 15. Първитѣ петъ денѣ, отъ всѣкий единъ мѣсець, се назначаватъ за разгледане на дѣлата въ събранията отъ мировитѣ съдии. Когато обаче се натрупатъ много дѣла, събранията може да назначаватъ и извънредни засѣдания.

Чл. 16. За председателъ на всѣко едно събрание отъ мировитѣ съдии се назначава особено лице. Въ случай на болѣсть, отсъствие, или отстраняване на председателя, събравшитѣ се мирови съдии избиратъ изъ помежду си приврѣмененъ председателъ, но до откриване на сесията на мировитѣ съдии обязанноститѣ на председателя изпълнява мѣстний градский мировий съдия.

(53 ст. 2 ч. учрежд.)

Чл. 17. При разгледане и рѣшение на дѣлата въ събранията отъ мировитѣ съдии трѣбва да участвуватъ не по-малко отъ трима мирови съдии, въ това число и председателътъ.

(56 ст. учрежд.)

Чл. 18. Приготовителнитѣ распорѣждания по дѣлата, които подлѣжатъ на разгледане отъ събранията, се възлага на председателя. Председателътъ приема всичкитѣ молби, заявления, оплаквания, протести и въобще всички книжя и дѣла, адресирани въ събранията.

Чл. 19. Въ събранията присѣтствува мѣстний помощникъ на прокурора за да дава заключения по дѣлата споредъ углавното и гражданско съдопроизводство.

(ст. 58 учрежд.)

Чл. 20. При всѣко едно събрание отъ мировитѣ съдии състои секретаръ и, ако има нужда помощници, а тѣй сжщо и потрѣбното число писари и разсилници. Секретарьтъ се назначава, по представление на председателя, отъ Министра на Правосъдието, а помощницитѣ на секретаря, писаритѣ и разсилницитѣ — отъ председателя.

(ст. 59 учрежд.)

Чл. 21. За изпълнение рѣшенията на мировитѣ съдии и на събранията имъ, при събранията може да бжде, по усмотрѣнието на Министра на Правосъдието, утвърдено отъ Н. В. Князьтъ, назначено опредѣлено число на особенни съдебни пристави.

(ст. 60 и 61 учрежд.)

Чл. 22. Съдебнитѣ пристави при събранията на мировитѣ съдии се назначаватъ отъ Министра на Правосъдието, по представление на председателя. Тѣ се намиратъ подъ надзорътъ на председателя и се подчиняватъ на неговата дисциплинарна власть.

(62 ст. учрежд.)

Чл. 23. Въ онѣзи мѣста, гдѣто при събранията не ще има особенни съдебни пристави, обязанноститѣ имъ се възлагатъ на чиноветѣ отъ мѣстната полиция, а тѣй сжщо и на околийското и селско началство.

(63 ст. учрежд.)

ГЛАВА ТРЕТЯ.

За условията, които се изискуватъ отъ мировия съдия и председателятъ на събранията.

Чл. 25. За мирови съдии могатъ да бждатъ назначени лица, които иматъ не по-малко отъ 25 години и които сж получили поне срѣдне образование и освѣнъ това сж прослужили не по-малко отъ една година по съдебното вѣдомство и не по-долу отъ длѣжността на секретаръ при окръженъ съдъ.

Чл. 25. За председатели на събранията отъ мировитѣ съдии могатъ да бждатъ назначени преимущественно лица съ юридическо образование и които сж прослужили не по-малко отъ една година и не по-долу отъ длѣжността на членъ при окръженъ съдъ.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

За отношенията, правата и отговорността на мировитѣ съдии и на събранията имъ.

Чл. 26. На събранията отъ мировитѣ съдии принадлежи непосредственъ надзоръ надъ всичкитѣ мирови съдии въ подвѣдомственъ му окръгъ. Висшій надзоръ за всичкитѣ въобще мирови съдии, а тъй също и събранията имъ принадлежи на Върховний Кассационенъ Съдъ и на Министра на Правосъдието.

(16 чл. съдоустр.; 64 ст. учр. съд. устан.)

Чл. 27. Властта на всѣкой мировий съдия се простира само въ опредѣлената нему околия, а властта на събранията отъ мировитѣ съдии се простира възъ цѣлия му окръгъ.

(65 ст. учрежд.; 17 чл. съдоустр.)

Чл. 28. Всички присѣтствующи въ стаята на мировитѣ съдия сж задължени да пазятъ правилата на благопристойността, редътъ и тишината, като се подчиняватъ безпрекословно на заповѣдитѣ на мировитѣ съдии. Виновитѣ въ това отношение мировитѣ съдии за първъ пѣтъ поканва на благочиние съ дума, а който не взема отъ дума, мировитѣ съдия може да го осъжда на глоба отъ единъ до 25 лева, а въ случай нужда може и да отдалечи непокорнитѣ изъ присѣтственната стая.

(67 ст. учрежд.; 18 чл. съдоустр.)

Чл. 29. По упозванието редътъ и благочинието въ засѣданията на събранията председателтъ му дѣйствува споредъ правата, оставени на председателитѣ на общитѣ съдебни мѣста.

(68 ст. учрежд.)

Чл. 30. Мировитѣ съдии, а тъй също и събранията имъ, както помежду си тъй и съ мѣста и лица отъ други вѣдомства се сношаватъ непосредствено. Съ Министра на Правосъдието мировитѣ съдии се сношаватъ чрезъ председателта на събранията.

(19 чл. съдоустр.; 69 ст. учрежд.)

Чл. 31. На всичкитѣ мирови съдии отъ своятъ си окръгъ, събранията отъ мировитѣ съдии даватъ предписания, а отъ тѣхъ получаватъ представления.

(70 ст. учрежд.; чл. 20 съдоустр.)

Чл. 32. Отпускъ до една недѣля разрѣшава се на мировий съдия отъ председателтъ, а на председателтъ — отъ Министра на Правосъдието. За врѣме отъ една недѣля до единъ мѣсець както на мировия съдия, тъй и на председателта на събранията отъ отпускъ се разрѣшава отъ самото събрание. За врѣме на повече отъ единъ мѣсець отпускъ се разрѣшава отъ Н. В. Князьтъ по представление на Министра на Правосъдието.

Чл. 33. Мировитѣ съдии и събранията имъ сж задължени ежегодно да съставляватъ, по установена отъ Министерството на Правосъдието форма, отчетъ върху движението на дѣлата за минѣлата година. Тѣзи отчети слѣдъ като се разгледатъ отъ събранията, представляватъ се, въ опредѣлени срокове, на Министерството на Правосъдието.

(75 ст. учрежд.; 21 чл. съдоустр.)

Чл. 34. Дисциплинарната отговорность на мировитѣ съдии и на председателитѣ на събранията имъ се опредѣля възъ основание на правилата, изложени въ . . . чл. отъ това съдоустройство спрямо членовѣтъ на окръжнитѣ съдилища. Редътъ за даванието имъ подъ углавенъ съдъ за престѣпления и простѣпки по службата и самото производство на този съдъ сж означени въ углавното съдопроизводство.

(76 ст. учрежд.; 22 и 23 чл. чл. съдоустр.)

Чл. 35. Мировий съдия и председателтъ, иматъ, при изпълнение на обязаноститѣ по службата, особенъ знакъ. Тѣ също всѣки мировий съдия и всѣко събрание на мировитѣ съдии иматъ свой особенъ печатъ.

(18 ст. учрежд.; 24 чл. съдоустр.)

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 589.

На 25 идущий мѣсець априлий т. г. по 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще се отдава на предприимачъ съ акционенъ търгъ терасмента на Александровската градина въ градъ София.

Търгътъ ще стане съ тайна кочкуненция въ закрити конверти. Ще се иска предварително по 1750 лева депозитъ. По-подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ техническото отдѣление на управлението, всѣки присѣтственъ денъ сутрѣнь отъ 10 до 12 и слѣдъ пладнѣ отъ 2 до 4 часа.

София, 26 марта 1883 година.

Първий помощникъ кмета: Минчо Цачевъ.
Секретаръ: Гр. Гладиевъ.

4—(385)—10

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 747.

На 11 идущий м-ць априлий т. г. на 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще се отдава подъ наемъ на мѣсець съ аукционенъ търгъ бюфета въ Александровската градина въ гр. София.

Търга ще стане съ явно надавание.

Ще се иска предварително депозитъ по 50 лева.

Объява се за знание на интересующитѣ се.

София, 29 марта 1883 година.

Помощникъ кмета: Минчо Цачевъ.
Секретаръ Гр. Гладиевъ.

2—(393)—4

Отъ Руссенско окръжно съдилище.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2175.

Подсѣдимитѣ:

1) Иванъ Петровъ, 18 години, родомъ отъ Ески-Джумая, занаятие терзия, и

2) Стоянъ Доновъ, 20 годишенъ, рѣсть високъ, лице червеникаво, съ бѣлегъ на челото, родомъ изъ г. Вратца, обвиняеми въ обирание на единъ дюгенъ въ г. Руссе, сж се отклонили отъ съдебното слѣдствие и не се знае кждѣ се намиратъ.

Вслѣдствие на което, углавното отдѣление на Руссенский окръженъ съдъ, възъ основание на чл. 850 отъ Врем. Съдеб. Правила, съ настоящето си обявява, че всѣкой комуто е извѣстно мѣстопрѣбиванието на спомѣнитѣ, по горѣ обвиняеми, е задълженъ да ги посочи на мѣстнитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ, щото незабавно да ги представятъ въ съдътъ.

Руссе, 22 мартъ 1883 година.

Подпредседателъ: С. И. Долговъ.
Помощникъ секретаря: Ив. Цвѣтковъ.

1—(379)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 844.

Търновский окръженъ съдъ съ настоящето обявява че съгл. ст. 850 Врем. Съд. Правила дири избѣгналия отъ предварителното слѣдствие Стефанъ Стояновъ отъ с. Полский-Сѣновець, Търновско окръжие, обвиняемъ въ умишленно наранявание съ револверъ съжителта си Юрга Пеневъ. Реченния Стефанъ Стояновъ има възраст 37 години, рѣсть среденъ, лице червено и възсухо, мустаци червено русси и средни, облѣченъ въ граждански дрѣхи отъ бозавъ шаякъ.

За това обявява се всякому че който би узналъ сегашното мѣстопрѣбивание на помѣнития Стефанъ Стояновъ, длъженъ е незабавно да извѣсти за него на най близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ споредъ закона да го препроводятъ въ Търновский окръженъ съдъ.

Търново, 21 мартъ 1883 година.

Председателъ: Д. Казанакли.
Секретаръ: Д. Паскаловъ.

2—(371)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 149.

Долъподписаний съдебенъ приставъ при Видинский окръженъ съдъ на Ломский участкъ на основание изпълнителний листъ No. 78 издаденъ въ 1881 год. отъ Видинский окръженъ съдъ и съгласно ст. ст. 451, 452, 454 и 455 отъ Временитѣ Съдебни Правила обявлявамъ за всеобщо знание че слѣдъ 61 денъ отъ послѣдното троекратно публикувание настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежачи на наследницитѣ на Димитръ Пеневъ изъ градъ Ломъ а именно:

Два дюкяна въ г. Ломъ ханска махла на главната улица подъ No. No. 92 и 93 и отъ горѣ надъ дюкяна подъ No. 92 кжца. Дюкянитѣ иматъ ширина по 4 метра а дължина по 8 метра; между съсъди: Първанъ Славковъ, Георги Първановъ Цибрански и пѣтъ, оцѣнени за 2500 лева.

Това имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола С. Ковачевъ изъ градъ Виена (Австрия) състоящъ отъ 1235½ хилядо и двѣстѣ и тридесетъ и петъ и половина (фиоринта и осемдесетъ (80) лева за съдебни разноски.

Ломъ 28 февруарий 1883 година.

2—(296)—3

Съдебенъ приставъ: С. Харизановъ.

Отъ синдикатътъ на массата на испадналий Видин. търговецъ Сабитай И. Капонъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 13.

Съ опредѣление отъ 8 октомврий 1882 г. Видинското окръжно съдилище обяви Видинский търговецъ Сабитай И. Капонъ за несъстоятеленъ. На основание чл. 199 отъ Търговский законъ, обявлявамъ на всичкитѣ му кредитори да се явятъ въ разстояние на 20 дена лично или чрезъ повѣренници, предъ синдикатътъ въ г. Видинъ да му предадѣтъ своитѣ записки съ смѣткитѣ за количествата, които искатъ отъ испадналий Сабитай И. Капонъ. Срокътъ се начева слѣдъ 4 дена отъ датата на онзи брой на „Държавний Вѣстникъ“ въ който ще бже помѣстено най напредъ настоящето обявление. При това обявлявамъ, че ще се приема въ внимание и далечината на мѣстото, въ което би се появилъ нѣкой кредиторъ, до гр. Видинъ, гдѣто се сжди несъстоятелността.

Видинъ, 29 януарий 1883 година.

3—(180)—3

Деловодителъ: Н. Цановъ.